

מעשה נוראה מהגאון מאור הגולה צדיק הדור
החסיד מרן מרדכי בנעט זכ"ע [זכותו יגן עלינו]
אב"ד [אב בית דין] מניקלשפורג. אשר סיפר
הרב הגאון הצדיק מקראקא מו"ה [מורנו ורבנו]
שמעון סופר אשר שמע בעצמו מפה קדוש ה',
רבן מאורן של ישראל אביו בעל חת"ס [הספר
חידושי תורת משה] סופר.

וכך הי' המעשה בשנת תקפ"ט י"ג מנחם אב נח
נפשי דרב האי גאון הצדק מורינו רבי מרדכי בנעט
זצללה"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא]
במרחץ קארלסבאד, ולא נפטר בעירו מקום כסאו,
והובל לקבר בעיר ליכטענשטאדט הסמוכה כשתי
שעות. והמקום הנ"ל מקום אינם יהודים, ורק
קצת יהודים דרים שם, והוא רחוק מעיר
ניקלשפורג. ובשמעו עיר ניקלשפורג מפטירת רבם
תיכף ומיד רעשו לפנותו משם ולהביאו לעירם
להוליכו אצלם לקדש בית קבורתם בגוית גוף קדוש זה.
ולא נתנום אנשי המקום קהל ל"ש [ליכטענשטאדט] ומיחו בדבר לקחתו, ומענה בפייהם: כבר חצבו לו שם קבר. וכי כבר זכו בגוף קדוש כזה. ועלינו יניח צדיק זה את ראשו. ואחר שנסבה מאת הש"י [השם יתברך] שנפטר במקומינו, אנחנו זכינו בו. ולמה נגרע אם בנחלתנו נפל החבל הזה בנעימים. והי' ריב גדול בין הצדדים ומתדיינים בהדבר עד שנגשו אל המשפט לפני הממשלה וקרב הענין אחד אל אחד, גבוה מעל גבוה, עד שהגיע אל בית המלך (קיר"ה [קיסר ירום הודו]) ולהיושבים ראשונה במלכות כדת מה לעשות בנידון זה. אשר לכל אחד מבני הקהלות טענה בפייה אשר להם משפט הבכורה בקבורת אדם גדול זה. ונפלא מהם דבר המשפט. כי לא ידעו מה הוא ומה לדון ביה. ושלחה המלוכה יר"ה [ירום הודה] את המשפט לשאול באורים להגאון הצדיק רבי משה סופר בעל חת"ס [חידושי תורת

משה] סופר מפרעטבורג ז"ל שהי' באותה מדינה
לנס ולמופת ביניהם. שכפי אשר יורה האי גדול
המדינה כן יקום. ויהי בעבור חצי שנה הי' בלילה
אחת, ניעור החכם כל הלילה בנדון השו"ת
[השאלות ותשובות] הנ"ל, וחשב לשלוח תשובתו
בבקר השכם, ולהוציא כנוגה צדקת אנשי ק"ק
ניקלשפורג, כי גם לו נגע הדבר אל לבו אם יוגנו
צדיק זה בין קברות רחוקות בארץ לא לו. והנה
בטרם כלה להעלות דבריו על הכתב לשלוח דבריו
אל המלך, שהי' אז קודם אור היום, חטפתו שינה
לאותו צדיק ז"ל ותרדמה נפלה עליו. והנה מהר"מ
[מורנו הרב מרדכי] בנעט זצ"ל הנפטר בא אצלו
בחזיון לילה בחלום ודיבר אליו בזה הלשון: הן כי
[כבודו] כבר העלה להלכה שאנשי ק"ק ניקלשפורג
זכו בדינם ויסיכים בדבר הזה הוא ג"כ [גם כן]
להוליכו לעיר נ"ש [ניקלשפורג] ואודיעך כי נגזר בדיני עד עתה לישיב בעיר ליכטענשטאדט וכן נגזר עלי מן השמים לעונש על שבחרותו הי' קשור בקשר החיתון עם בת הרב דק"ק [דקריית קודש] נ"ש [ניקלשפורג], והוא הפריד הקשר. לזאת נענש בזה לשכב שמה כחצי שנה ועתה כבר עבר הזמן ע"כ [על כן] מן הראוי לפנותו ולקברו בעירו מקום קברת אבותיו. והאות על זה שאותה הכלה שוכבת במקום ההוא וקברו סמוך אצלה ממש. וייקץ הי' [הגאון] ח"ס [חת"מ סופר] ז"ל משנתו בחרדה. הבקר אור והאנשים שולחו מאתו כדברי הגאון הנפטר ז"ל אשר חלו בחלום ונתוודע להם כי כן הדבר. זכותו יגן עלינו ונזכה לתחיית המתים אמן:

וכך הי' המעשה בשנת תקפ"ט י"ג מנחם אב נח
נפשי דרב האי גאון הצדק מורינו רבי מרדכי בנעט זצללה"ה
במרחץ קארלסבאד, ולא נפטר בעירו מקום כסאו,
והובל לקבר בעיר ליכטענשטאדט הסמוכה כשתי
שעות. והמקום הנ"ל מקום אינם יהודים, ורק
קצת יהודים דרים שם, והוא רחוק מעיר
ניקלשפורג. ובשמעו עיר ניקלשפורג מפטירת רבם
תיכף ומיד רעשו לפנותו משם ולהביאו לעירם
להוליכו אצלם לקדש בית קבורתם בגוית גוף קדוש זה.
ולא נתנום אנשי המקום קהל ל"ש [ליכטענשטאדט] ומיחו בדבר לקחתו, ומענה בפייהם: כבר חצבו לו שם קבר. וכי כבר זכו בגוף קדוש כזה. ועלינו יניח צדיק זה את ראשו. ואחר שנסבה מאת הש"י [השם יתברך] שנפטר במקומינו, אנחנו זכינו בו. ולמה נגרע אם בנחלתנו נפל החבל הזה בנעימים. והי' ריב גדול בין הצדדים ומתדיינים בהדבר עד שנגשו אל המשפט לפני הממשלה וקרב הענין אחד אל אחד, גבוה מעל גבוה, עד שהגיע אל בית המלך (קיר"ה [קיסר ירום הודו]) ולהיושבים ראשונה במלכות כדת מה לעשות בנידון זה. אשר לכל אחד מבני הקהלות טענה בפייה אשר להם משפט הבכורה בקבורת אדם גדול זה. ונפלא מהם דבר המשפט. כי לא ידעו מה הוא ומה לדון ביה. ושלחה המלוכה יר"ה [ירום הודה] את המשפט לשאול באורים להגאון הצדיק רבי משה סופר בעל חת"ס [חידושי תורת

המדינה יר"ה את המשפט לשאול באורים להגאון הצדיק רבי משה
סופר בעל חת"ס סופר מפרעטבורג ז"ל שהי' באותה מדינה לנס
ולמופת ביניהם. שכפי אשר יורה האי גדול המדינה כן יקום. ויהי
בעבור חצי שנה הי' בלילה אחת, ניעור החכם כל הלילה בנדון השו"ת
[השאלות ותשובות] הנ"ל, וחשב לשלוח תשובתו בבקר השכם, ולהוציא
כנוגה צדקת אנשי ק"ק ניקלשפורג, כי גם לו נגע הדבר אל לבו אם יוגנו
צדיק זה בין קברות רחוקות בארץ לא לו. והנה בטרם כלה להעלות דבריו
על הכתב לשלוח דבריו אל המלך, שהי' אז קודם אור היום, חטפתו שינה
לאותו צדיק ז"ל ותרדמה נפלה עליו. והנה מהר"מ [מורנו הרב מרדכי]
בנעט זצ"ל הנפטר בא אצלו בחזיון לילה בחלום ודיבר אליו בזה הלשון: הן כי
[כבודו] כבר העלה להלכה שאנשי ק"ק ניקלשפורג זכו בדינם ויסיכים בדבר הזה הוא ג"כ [גם כן]
להוליכו לעיר נ"ש [ניקלשפורג] ואודיעך כי נגזר בדיני עד עתה לישיב בעיר ליכטענשטאדט וכן נגזר עלי מן השמים לעונש על שבחרותו הי' קשור בקשר החיתון עם בת הרב דק"ק [דקריית קודש] נ"ש [ניקלשפורג], והוא הפריד הקשר. לזאת נענש בזה לשכב שמה כחצי שנה ועתה כבר עבר הזמן ע"כ [על כן] מן הראוי לפנותו ולקברו בעירו מקום קברת אבותיו. והאות על זה שאותה הכלה שוכבת במקום ההוא וקברו סמוך אצלה ממש. וייקץ הי' [הגאון] ח"ס [חת"מ סופר] ז"ל משנתו בחרדה. הבקר אור והאנשים שולחו מאתו כדברי הגאון הנפטר ז"ל אשר חלו בחלום ונתוודע להם כי כן הדבר. זכותו יגן עלינו ונזכה לתחיית המתים אמן:

וכך הי' המעשה בשנת תקפ"ט י"ג מנחם אב נח
נפשי דרב האי גאון הצדק מורינו רבי מרדכי בנעט זצללה"ה
במרחץ קארלסבאד, ולא נפטר בעירו מקום כסאו,
והובל לקבר בעיר ליכטענשטאדט הסמוכה כשתי
שעות. והמקום הנ"ל מקום אינם יהודים, ורק
קצת יהודים דרים שם, והוא רחוק מעיר
ניקלשפורג. ובשמעו עיר ניקלשפורג מפטירת רבם
תיכף ומיד רעשו לפנותו משם ולהביאו לעירם
להוליכו אצלם לקדש בית קבורתם בגוית גוף קדוש זה.
ולא נתנום אנשי המקום קהל ל"ש [ליכטענשטאדט] ומיחו בדבר לקחתו, ומענה בפייהם: כבר חצבו לו שם קבר. וכי כבר זכו בגוף קדוש כזה. ועלינו יניח צדיק זה את ראשו. ואחר שנסבה מאת הש"י [השם יתברך] שנפטר במקומינו, אנחנו זכינו בו. ולמה נגרע אם בנחלתנו נפל החבל הזה בנעימים. והי' ריב גדול בין הצדדים ומתדיינים בהדבר עד שנגשו אל המשפט לפני הממשלה וקרב הענין אחד אל אחד, גבוה מעל גבוה, עד שהגיע אל בית המלך (קיר"ה [קיסר ירום הודו]) ולהיושבים ראשונה במלכות כדת מה לעשות בנידון זה. אשר לכל אחד מבני הקהלות טענה בפייה אשר להם משפט הבכורה בקבורת אדם גדול זה. ונפלא מהם דבר המשפט. כי לא ידעו מה הוא ומה לדון ביה. ושלחה המלוכה יר"ה [ירום הודה] את המשפט לשאול באורים להגאון הצדיק רבי משה סופר בעל חת"ס [חידושי תורת